

Az élet igéje

2024. JÚLIUS

(Zsolt 23 (22), 1)

»Az Úr az én pásztorom,
nem szűkölködöm«

A 23. zsoltár a bizalom éneke, de egyben a hit örömteli megvallása is. Arra hív minket, hogy erősítsük meg a bensőséges kapcsolatunkat Istennel, tapasztaljuk meg a szeretetét.

Felmerülhet bennünk, hogy vajon miért tartja fontosnak a zsoltár szerzője, hogy még azt is hangsúlyozza: „nem szűkölködik”?

[...] Az ember ráébred, hogy valaki szereti, és egész lényével hisz ebben a szeretetben.

Teljes bizalommal ráhagyatkozik és követni akarja.

Életünk körülményeit, legyenek bár szomorúak vagy örömteliek, egyszerűen csak beragyogja ez a szeretet, amely mindezeket akarta vagy megengedte. [1].

Jézus „jó pásztor” nevezi magát, aki személyes és bensőséges kapcsolatban áll nyájával, és ha ezt másokkal együtt megéljük, „látható” lesz a Feltámadott jelenléte a közösségben, mely az ő nevében, az ő szeretetében gyűlik össze. [2]

A mindennapjainkban számtalan kihívás előtt állunk a családban, az iskolában, a barátaink körében... és sokan nehéz körülmények között élnek a háború, az éghajlatváltozás, a migráció, az erőszak miatt...

A zsoltár ezzel az igeverssel folytatódik: „mert te velem vagy” (Zsolt 23,4).

ÉN ÉS AZ IMÁDSÁG

Felfedeztem, hogy többféleképpen is beszélgethetek Istennel: a táncon, a zenén, a csenden, a természetben... keresztül.

Egyszer, amikor egy nehéz helyzetet éltünk a családban, azt javasoltam a szüleimnek, hogy imádkozzunk együtt: ez erőt és békét adott, egy hét múlva pedig csodáknak lehettünk tanúi!

Nemrég elmentem a templomba szentségimádásra, közös éneklésre és dicsőítésre. A fáradtságos, nehéz napok után nagy öröm töltött el.

M. 14 éves

[1] C. Lubich, Az egység lelkiisége, Új Város, Budapest 2020, 103.o.

[2] Vö. Mt 18, 20.

Az élet igéje

2024. JÚLIUS

(Zsolt 23 (22), 1)

»Az Úr az én pásztorom,
nem szűkölködöm«

A 23. zsoltár a **bizalom éneke**, de egyben a hit örömteli megvallása is. **Arra hív minket, hogy erősítsük meg a bensőséges kapcsolatunkat Istennel**, tapasztaljuk meg szeretetét. **Felmerülhet bennünk, hogy vajon miért tartja fontosnak a zsoltár szerzője, hogy még azt is hangsúlyozza: „nem szűkölködik”?**

A mindennapjainkban **számtalan kihívás előtt állunk** a családban, az iskolában, a barátaink körében... és **sokan nehéz körülmények között élnek** a háború, az éghajlatváltozás, a migráció, az erőszak miatt...

A zsoltár ezzel az igeverssel folytatódik: **„mert te velem vagy”** (Zsolt 23,4).

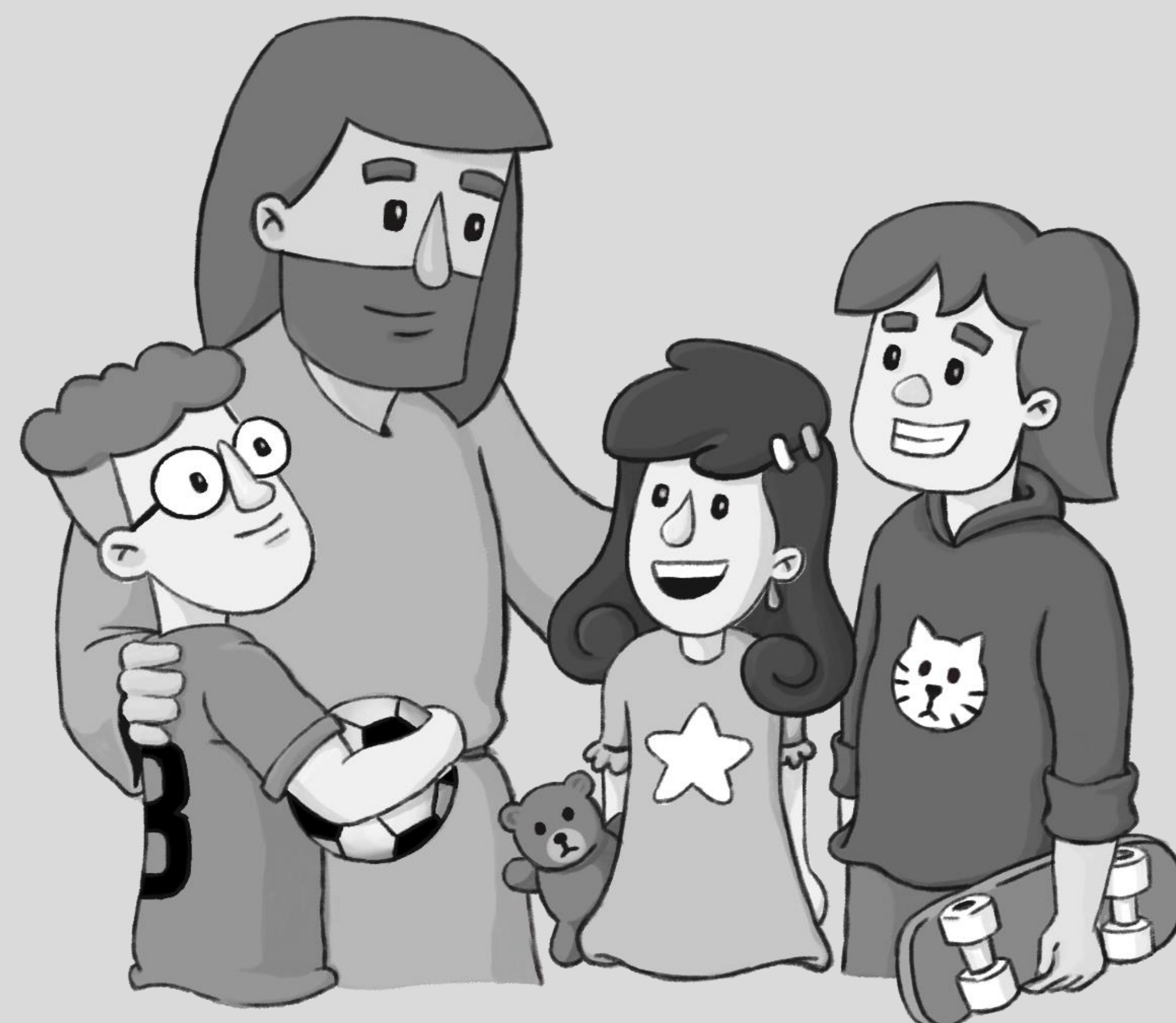

[...] Az ember ráébred, hogy **valaki szereti**, és **egész lényével hisz** ebben a szeretetben.

Teljes bizalommal **ráhagyatkozik**, és **követni akarja**.

Életünk körülményeit, legyenek bár szomorúak vagy örömteliek, **egyszer csak beragyogja ez a szeretet**, amely mindezeket akarta vagy megengedte. [1].

Jézus **„jó pásztor”** nevezi magát, aki **személyes és bensőséges kapcsolatban áll** nyájával, és **ha ezt másokkal együtt megéljük, „látható” lesz a Feltámadott jelenléte a közösségben**, mely az ő nevében, az ő szeretetében gyűlik össze. [2]

ÉN ÉS AZ IMÁDSÁG

Felfedeztem, hogy többféleképpen is beszélgethetek Istennel: a táncon, a zenén, a csenden, a természetben... keresztül. Egyszer, amikor egy nehéz helyzetet éltünk a családban, **azt javasoltam a szüleimnek, hogy imádkozzunk együtt:** ez erőt és békét adott, egy hét múlva pedig **csodáknak lehettünk tanúi!**

Nemrég elmentem a templomba szentségimádásra, közös éneklésre és dicsőítésre. A fáradtságos, nehéz napok után **nagy öröm töltött el.**

M. 14 éves

[1] C. Lubich, *Az egység lelkiisége*, Új Város, Budapest 2020, 103.o.

[2] Vö. Mt 18, 20.